

## عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل قواعد فقهی ناظر بر بکارگیری سلاح توسط پلیس ایران، با تاکید بر قانون بکارگیری سلاح مصوب ۱۳۷۳

## محل انتشار:

دومین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

## نویسندگان:

مجید احمدی - کارشناس ارشد حقوق بین الملل و مدرس دانشگاه علوم انتظامی امین

محمد قاسمی پیربلوطی - دانشجوی دکتری تعلیم و تربیت اسلامی دانشگاه سمنان

حمیدرضا محمدزاده مهنه - دانش آموخته دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی امین

مهديه تقی زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

محمد موسی خورشیدی - استادیار پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی فراجا

## خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: استقرار امنیت و آرامش در جامعه از اصلی ترین اهداف حکومت ها و در همه احکام فقهی، مدنظر بوده است بگونه ای که تقدم حقوق مردم بر حقوق الهی به عنوان یک قاعده مسلم فقهی پذیرفته شده است. قوانین در جمهوری اسلامی ایران مبتنی بر شرع مقدس اسلام است. هدف پژوهش حاضر، واکاوی فقهی جواز بکارگیری سلاح توسط پلیس ایران در عرصه برقراری امنیت اجتماعی بود. روش شناسی: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه اجرا، توصیفی-تحلیلی است. منابع پژوهش را متون فقهی، قوانین موجود و اسناد معتبر نظیر کتاب ها، مقالات، پایان نامه ها و سایر منابع اینترنتی تشکیل داده اند که با بررسی آن ها، موضوع مورد مطالعه، تحلیل شده است. یافته ها: مقنن کشورمان در قانون بکارگیری سلاح قواعدی از قبیل دفاع مشروع، اقدام، خطر، تسبیب، حرمت دماء و احتیاط، را به طور کاملا هوشمندانه و کاربردی مدنظر داشته است. نتیجه گیری: نتیجه پژوهش حاکیست از بین قواعد فقهی متعددی که در دین مبین اسلام وجود دارد، قواعد باب ضرورت مهم ترین جایگاه را در نص قانون موصوف دارند.

## کلمات کلیدی:

قانون، بکارگیری سلاح، پلیس، قواعد فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2048507>

